

Štvrtá veľkonočná nedeľa Dobrého pastiera

Príbeh rozpráva o mužovi, ktorý vlastnil veľa oviec. Každý večer, keď sa pastieri vrátili s ovcami domov, vždy dve – tri ovce chýbali. Majiteľ požiadal pastierov, aby sa vrátili a ovce vyhľadali. Oni nechceli ísť. Báli sa divej zveri. Majiteľ mal rád ovce a chcel ich zachrániť. Povedal si: „Ak ale pôjdem von a budem ich hľadať, tak ich nenájdem, lebo ony ma nepoznajú a nepoznajú ani môj hlas.“ Poznali hlas pastierov, ale nie jeho. Rozmýšľal, čo robiť. Napokon ho napadlo, že musí sa stať ovcou. Dal si na seba ovčiu kožu a vyšiel von ich hľadať. Keď ho stratené ovce zbadali, mysleli si, že je to tiež ovca ako ony a išli s ním v pokoji domov. Nebol ovca, bol človek. Stal sa ovcou, aby stratené zachránil. **Ani Boh nie je človek. Stal sa človekom, aby nás zachráni.**

Ježiš prirovnal Božiu záchrannú misiu k pastierovi a ovečkám. Vyhlásil: „*Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. Ja im dávam večný život.*“ To neznamená, že ľudia sú hlúpe zvieratá, ktoré slepo poslúchajú. Biblia je plná rôznych literárnych prirovnaní. Napríklad: „Ja som vinič, vy ste ratolesti“ alebo „rybári ľudí“. Tento obraz znamená, že Ježiš sa podobá na dobrého pastiera, ktorý má ovce rád a s láskou sa o ne stará. Máme mu bezvýhradne dôverovať a nasledovať ho. Robíme to vtedy, keď počúvame jeho hlas a ideme za ním.

Ovce majú pozoruhodnú schopnosť poznať hlas svojho pána. Ovce sú v tejto veci chytřejšie ako ľudia. Ľudia trávajú veľa času počúvaním iných hlasov. V nich zaniká Kristov hlas. Majú radšej hlasy, ktoré klamú, vymýšľajú, zaliečajú sa im, manipulujú s nimi, vymývajú im hlavu, spochybňujú kresťanské postoje, zosmiešňujú ich a majú iné agresívne vplyvy. Kupujeme veľké obrazovky, ktoré robia z našich miestností nereálny a neraz aj nemorálny svet, ktorý ničí naše mysle, srdcia a duše. Inštalujeme si čo najrýchlejšie internetové pripojenie, aby sme ani sekundu nemuseli čakať. Už od detstva nás čaká účet na sociálnych sieťach, ktorý nás rád privíta. Strácame schopnosť kritického myslenia, ktoré by malo byť povinnou výbavou ľudí formovaných učením Ježiša Krista. Stávame sa zraniteľnými.

Ak chceme ochranu a bezpečnosť, mali by sme počúvať predovšetkým Ježišov hlas. Zostať s pravým Pastierom pod ochranou jeho ovčince, ktorým je Cirkev so svätým otcom, biskupmi, kňazmi a s celým Božím ľudom. Ak nám Ježiš sľubuje, že nás nikto nevytrhne z jeho ruky, tak to nie je nejaká magická ochrana. Tú budeme mať len vtedy, keď bude našim jediným Pastierom.